

der kan være noget i det. Men her er en ung Mand, der kom herind i 1884, er 19—20 Aar gammel, og som hverken har Kone — svenst eller dansk — eller Børn, hvorfor faar han da Lov til at passere? Er det, fordi han for Tiden søger Uddannelse i de „Brødfste Handelsstoler“ i Kjøbenhavn? Det vilde sandelig være en aparte Grund; men vi have ingen Oplysninger; det kan være, det ærede Udvalg har overmaade gode Grunde, vi kunne blot ikke se dem. Men saa Nr. 85, hvorfor skal han da passere, saa længe de andre ikke maa passere? Det er mig en ren Gaade. Nr. 85 er ovenikøbet ikke gift med en dansk Kvinde men med en i Sverige født Kvinde og har kun 2 Børn medens der af de andre er mange, der have flere Børn. Hvis det er de Momenter, der lægges Vægt paa, saa er Stillingen ugunstigere for Nr. 85, og hvorfor skal han saa passere og de andre ikke? Endelig er der en Ting, jeg gerne ønskede Oplysning om, og det er det: Har det ærede Udvalg forbisset sig om, at de Personer, som de saaledes have sat paa det sorte Brædt, ikke have været her mere end 12 Aar? De Bemærkninger til Lovforslaget, der findes ved hver enkelt, ere nemlig undertiden affattede saaledes, at man ikke bestemt kan se, naar vedkommende er indkommet her i Landet. Jeg beder f. Eks. lagt Mærke til en af dem, som det ærede Udvalg ikke vil lade passere, nemlig Nr. 215. Der staar, at Nr. 215 har siden 1881 opholdt sig i Kjøbenhavn. Ja, opholdt sig i Kjøbenhavn! Men han kan have opholdt sig 12 Aar uden for Kjøbenhavn i Danmark, det saa vi ikke noget at vide om. Se endvidere Nr. 265, han har siden 1881 uafbrudt haft Ophold i Kjøbenhavn, hvor længe han har opholdt sig her uden for Kjøbenhavn, saa vi ikke at vide. Paa den Maade kunde der nævnes en hel Række. Det er meget muligt, at det ærede Udvalg har undersøgt disse Forhold. Jeg formoder, at det ærede Udvalg har haft de originale Ansøgninger med Bilag, der skulle følge med, fremme og været opmærksomme paa dette Punkt, men for at vi kunne skønne og mulig begære Afstemning over enkelte Numre maa jeg anmode det ærede Udvalg om lidt flere Oplysninger om de Personer, jeg her har fremført. Det maa maaske være mig tilladt at afvente den ærede Ordførers Svar og Ministerens Udtalelser, forinden jeg opgiver den høstærede Formand, hvilke Numre jeg ønsker særlig afstemte.

Indetringsministeren (Singerslev): Jeg opfatter ganske vist Uddalgets Stilling noget anderledes end flere ærede Talere og særlig den sidste ærede Taler. Jeg er for saa vidt vel tilfreds med, at Landstinget har faaet en Lejlighed til at tage principiel Stilling til Indfødsretsforlaget. Jeg ved meget vel, at der i de senere Aar nogle Gange fra Landtingsudvalg for Forslag til Indfødsretsloven er henstillet til Ministeren at tage et eller andet Hensyn, at være strengere paa en eller anden Maade, men jeg har ikke kunnet tillægge det nogen særlig Vægt, efter at Landstinget en Gang for ikke mange Aar siden, i 1874, for sit Vedkommende havde opstillet Regler, hvilket den ærede Ordfører ogsaa ganske loyalt erkendte. De findes i Betænkningen over Indfødsretsloven for Samlingen 1874—75, Tillæg B., Pag. 7. Her opstiller man forskellige Regler, blandt andet den, den ærede Ordfører omtalte; et vist kortere Aaremaal for Født fra skandinaviske Lande, et ubetinget Krav paa anbefaling fra de vedkommende Kommuner, og den ærede Ordfører nævnte ogsaa om disse Regler, at Folketinget aldrig havde anerkendt dem, og den ærede Ordfører kunde tilføje — tilføjede maaske ogsaa — at Regeringen havde heller ikke. Det vil altsaa lige teoretisk have disse Regler aldrig været anerkendte, enten mellem Tingene eller mellem Regeringen og Landstinget. En ganske anden Sag er det, at disse Regler hidtil have faaet overmaade megen Indflydelse paa Affattelsen af Indfødsretsloven. Den have de faaet derved, at Tingene have været enige. Landstinget har fulgt sine Regler, og Regeringen har naturligvis ogsaa efterhaanden maattet danne sig nogle — Hovedregler i alt Fald, men har i øvrigt altid forbeholdt sig sit Støn over Forholdene for de enkelte Personers Vedkommende; men ganske vist have disse Regler faaet megen Betydning. Nu er det ærede Udvalg i Aar kommet til det Resultat, at de ikke ere holdbare, og jeg tør vel antage, at der dertil væsentlig har været to Grunde, af hvilke den ene er den, at man er bleven betænkelig ved at anlægge et kortere Aaremaal for nogle Udlændinge end for andre; thi de ærede Medlemmer, der tale om 5 Aar, maa jo dog vide, at det kun er for nogle Udlændige, at man har haft den Maalestok, medens man har en hel anden Maalestok for Udlændinge fra de fleste andre Lande. Det antager jeg, det ærede Udvalg er blevet noget betænkelig ved, og man kan med nogen Føje henvisse til den Overenskomst, der er sluttet mellem Sverige og